

R5470

வார்த்தைகளினாலே நீதிமானாகவோ குற்றவாளியாகவோ தீர்க்கப்படுதல்

JUSTIFIED OR CONDEMNED BY WORDS

“ஏனெனில் உன் வார்த்தைகளினாலே நீதிமான் என்று தீர்க்கப்படுவாய்; அல்லது உன் வார்த்தைகளினாலே குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்படுவாய்” – மத்தேயு 12:37.

இங்கே நம்முடைய கர்த்தர் பயன்படுத்தின, “நீதிமானாக தீர்க்கப்படுவாய்” என்கிற பதமானது, புதிய ஏற்பாட்டில் பொதுவாக குறிப்பிடப்படும் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்னும் பதமல்ல. பரிசுத்த பவுல் எழுதுகின்ற, “விசுவாசத்தால் நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்பது, இயேசுவை தங்கள் இரட்சகராக தங்கள் இருதயத்திலிருந்து ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், தேவனுக்கு முன்பாக தடைநீக்கப்படுவதாகும். “நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்”. நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதல், தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலேயே உள்ளது. விசுவாசமில்லாமல் அவருடைய குடும்பத்திற்குள் நம்மால் வரமுடியாது. ஜீவனுள்ள விசுவாசம் கிரியைகளால் தன்னை வெளிக்காட்டுகிறதாய் இருப்பதாக, அப்போஸ்தலராகிய யாக்கோபு அறிவிக்கின்றார். நம்மால் செய்ய முடிகின்ற நற்கிரியைகளால் நம்முடைய விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதை தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் அவர் அதை அவசியமாக்கியுள்ளார். ஆகவே அவருடைய உயிர்த்தெழுதலில் பங்காளிகளாகும்படியாக, விசுவாசமும் கிரியையும் ஒன்றிணைந்து நம்மை கிறிஸ்துவினுடைய குணலட்சண சாயலுக்குள் கிட்டிச் சேர்க்கின்றன. நமக்கு விசுவாசம் மாத்திரமே இருந்து, கிரியைகள் இல்லாவிடில், நாம் ஒருபோதும் இலக்கை அடையமுடியாது. அவ்வாறே, நாம் விசுவாசமில்லாமல் அனைத்து கிரியைகளையும் செய்தாலும் நாம் தோல்வியடைவோம்.

ஆனால் “உன் வார்த்தைகளினாலே நீதிமான் என்று தீர்க்கப்படுவாய்; அல்லது உன் வார்த்தைகளினாலே குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்படுவாய்”: இங்கே நமது கர்த்தர் திருச்சபைக்கு முகவரியிட்டுப் பேசவில்லை, இவ்வாக்கியம் உரைக்கப்பட்டு சிறிதுகாலத்திற்குப் பிறகு, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்படும்வரையிலும், யாருமே முழுமையான நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இவ்வார்த்தைகள், அப்போது கடிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்த பரிசேயர்களிடம் பேசப்பட்டவைகளாகும். நீதிமானாக்கப்படுதல் என்னும் பதமானது ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட தன்மையில் இங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உதாரணமாக, நாம் செய்த சில பரிவர்த்தனைகளைப்பற்றி நாம் பேசும்போது, அப்போது இவ்வழிமுறையைப் பின்பற்றுவது எனக்கு நியாயமாக இருப்பதாக உணர்ந்தேன் என்று கூறுவோம். இவ்விதத்தில்தான் இயேசுவும் இங்கே இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகின்றார். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழ், தேவனுடன் ஒரு விசேஷித்த உறவினைப் பெற்றிருப்பதாகவும், குறிப்பாக பரிசுத்தமாக இருப்பதாகவும் கூறியவர்களுக்கே அவர் முகவரியிட்டுப் பேசினார். யூதர்கள் ஜீவனுக்கு ஏதுவாக நீதிமானாக்கப்படவில்லை, மாறாக தேவனோடு ஐக்கியங்கொள்வதற்காக மாத்திரமே நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தனர். இப்போது அவர்கள் தங்கள் தகுதியை நிரூபிப்பார்களா? என்னும் தங்களது சோதனைக்காலத்தில் இருந்தார்கள்.

தங்களது சந்திக்குங்காலத்தை அறியாமற்போகுதல்

அவர்கள் ஒரு சோதனைக்காலத்தில் இருந்ததை, அவர்கள் உணராதிருந்தனர் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். அதாவது ஒரு ஜனங்களாக, அவர்கள் அவருடைய ஊழியக்காரர்களாகத் தொடர்பு போகிறார்களா இல்லையா என்பது குறித்து, தேவனுடைய ஒரு குறிப்பிட்ட நியாயத்தீர்ப்பின் கீழாக வந்திருந்தார்கள். “அவர்களைச் சந்திக்குங்காலத்தை அவர்கள் அறியாமற்போனார்கள்”. நமது கர்த்தர் எருசலேமுக்குச் செல்லும்போது, “இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழக்கிவிடப்படும்!” என்று கூறினார். அக்காலத்தில் அவர்கள் வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்களாக, விசேஷித்த தயவினைத் தொடர்ந்து பெற தகுதியற்றவர்களாகிப் போனார்கள். மூன்றரை ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான தயவு காண்பிக்கப்பட்டுவந்தது. அவர்கள் மத்தியில் சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த சவிசேஷமோ தேசத்தை ஈர்க்கும் வண்ணமாக இருக்கவில்லை. மாறாக அத்தேசத்தில் விசுவாசத்தில் உண்மையுள்ளோராய் மீந்திருக்கிற உத்தம இஸ்ரவேலரை மாத்திரமே ஈர்க்கும் வண்ணமாக இருந்தது. மூன்றரை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, எழுபதாவது வாரம் முடிவடைந்த நிலையில், யூதர்களுக்கான கர்த்தரின் தயவு நிறுத்தப்பட்டது. அன்றிலிருந்து புறஜாதியாருக்கு கதவானது திறக்கப்பட்டது. அப்போதிருந்து யூதர்களுக்கு மற்றவர்களைக்காட்டிலும் எவ்வித ஒப்புயர்வற்ற நிலையும் இராமற்போனது.

பரிசேயர்கள் தேவனுக்கு முழுமையான பிரதிஷ்டை செய்திருப்பதாகவும், மாபெரும் பரிசுத்தத்தைப் பெற்றிருப்பதாகவும் காட்டிக்கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் காப்பு நாடாக்களை அகலமாக்கியும், தங்கள் வஸ்திரங்களின் தொங்கல்களைப் பெரிதாக்கியும், ஜெபஆலயங்களில் முதன்மையான ஆசனங்களை விரும்பியும், பார்வைக்காக நீண்ட ஜெபம் பண்ணியும், ஒந்தலாமிலும் வெந்தயத்திலும் சீரகத்திலும் தசமபாகம் செலுத்தி, நியாயப்பிரமாணத்தில் கற்பித்திருக்கிற விசேஷித்தவைகளை விட்டுவிட்டவர்களாயும், மேலும் அவர்களுடையதோ நியாயப்பிரமாணத்தின் வெளிப்புறமான, சிரத்தையற்ற அனுசரிப்பாக மாத்திரமே செய்து வந்தார்கள் என்று இயேசு அவர்களிடம் கூறினார் (மத்தேயு 23:5,6,14,23-25). உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூறுவதுபோல் பிறனிடத்திலும் அன்புகூறுவாயாக என்றே நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிடுவதாக அவர் அறிவித்தார். மேலும் அவர்கள் “விதவைகளின் வீடுகளைப் பட்சித்துப் போடுகிறார்கள்” என்று அவர் குற்றஞ்சாட்டினார். அப்பெண்களுக்கென்று இயல்பான காப்பாளர்கள் இல்லை என்ற நிதர்சனத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த அவர்கள் தயாராக இருந்தனர். வீதிகளின் சந்திகளில் நின்று ஜெபம் செய்வதன்மூலம், அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்று நினைப்பது முட்டாள்தனம் என்று அவர் அவர்களிடம் கூறினார்.

வார்த்தைகள் இருதயத்தை வெளிக்காட்டும் ஒரு குறியீடாகும்

“உன் வார்த்தைகளினாலே குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்படுவாய்” . இதை தெளிவாகக் கூறவேண்டுமானால், அவர்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த தயவினை இழக்க நேரிடும் என்பதாகும். அவர்கள் தங்களின் வார்த்தைகளால் தங்களை நேர்மையில்லாதவர்கள் என்று நிரூபித்தனர். அவர்கள் இயேசுவின் நற்கிரியைகளை உணர்ந்தறிந்தார்கள், ஆனால் பொறாமை மற்றும் வெறுப்பு ஆகியவற்றின் மூலம், அவர்கள் அவருக்கு எதிராக எல்லாவிதமான தீமைகளையும் சொல்லி, அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அவருக்கு எதிராக அவர்கள் சொன்ன அனைத்துமே அவர்களின் உண்மையான இருதய நிலையைக் காண்பித்தன. தேவனுடைய தயவிற்கு தங்களைத் தாங்களே தகுதியற்றவர்கள் என்று வெளிப்படையாக நிரூபித்தனர். ஆயினும், யூதர்கள் நித்தியத்திற்கும் தேவதயவற்ற நிலையின்கீழாக வந்தார்கள் என்று நாம் கருதிவிடக்கூடாது. இந்த கவிசேஷ யுகத்தின்போது அவர்கள் விசேஷமான சிட்சைகளுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளனர். அவர்கள் அதீத உபத்திரவங்களை அடைந்திருந்தனர், தேவன்மீது அவர்கள் வைத்த விசுவாசம் அவர்களுக்கு இந்த உபத்திரவத்தைக் கொண்டுவந்தது.

யூத யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த அந்த நாற்பது ஆண்டுகளில், தேவனுடைய கோபமானது அவர்கள்மீது “முற்றுமுடிய” வந்தது. கிபி 70ம் ஆண்டின் இறுதியில் தேசமோ பாழாய்ப் போனது. ஆனால் ஜனங்களோ இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் கூடியவிரைவிலேயே தேவதயவுக்கு முழுமையாகத் திரும்புவார்கள். அவர்கள் பிதாக்களினிமித்தம் அன்புகூரப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆதியிலிருந்தே செய்யப்பட்ட ஏற்பாட்டில் அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு பங்கு உண்டு. எனவே அவர்களின் கண்டனமானது ஒரு நித்தியமான கண்டனமல்ல. ஆனால் அவர்கள் பிரதான ஆசீர்வாதத்தை இழந்துவிட்டார்கள்.

இவர்தான் மேசியாவென எங்களால் இன்னும் அறியமுடியவில்லை. ஆனால் அவரிடத்தில் ஏதோ ஓர் அற்புதமான வல்லமை இயங்குகிறது என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம் என அவர்கள் கூறியிருப்பார்களானால், அவர்கள் இத்தகைய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பார்களானால், அவர்கள் சரியான வழியை அறிந்துகொள்ள விரும்புவதாகத் தங்களை நிரூபித்திருப்பார்கள். குறிப்பாக, பெந்தெகொஸ்தேவுக்குப் பிறகு இன்னும் சிலருக்குக் காண்பிக்கப்பட்டதைப் போலவே, தேவன் அவர்களுக்கும் அவ்வழியைக் காண்பித்திருப்பார். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் தங்கள் வார்த்தைகளாலும் நடத்தையினாலும் நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும். இருப்பினும், அவர்களுக்கு சரியான இருதய நிலை இல்லாதேபோனதால், அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளைப் பேசவில்லை. “இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்”. அவர்களின் இருதய மனப்பான்மை அவர்களின் வார்த்தைகளில் காண்பிக்கப்பட்டது, அவர்களுடைய தேசத்திற்கான தயவானது நிறுத்தப்பட்டது.

எது தீமை பேசுதலை உருவாக்குகிறது ?

அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகையில், “ஒருவனையும் தூஷியாமல்..” என்கிறார். எந்த விசுவாசப்பிரமாணத்தையும் தூஷியாமல் என்று அவர் சொல்லவில்லை, சில விசுவாசப் பிரமாணங்கள் மிகவும் தீயதாக பேசப்படவேண்டும்! அவ்வாறு பேசுவது அவைகளால் கட்டுப்பட்ட ஜனங்களுக்கு நன்மையே செய்யும். நாம் ஒரு தீய கொள்கையைப் பற்றி தீமை பேசக்கூடாது என்று அவர் சொல்லவில்லை, மாறாக, இங்கு அவர்

இக்காரியத்தை ஒரு தனிநபருக்கு பொருத்திப் பேசுகிறார். மனுக்குலத்தை –தீமையைச் சிந்திப்போராக, தீமையைப் பேசுவோராக, தீமையைச் செய்வோராக வேதாகமம் பேசுகின்றது. இந்த அர்த்தத்தில் பார்க்கும்போது, அவர்கள் அனைவரும் தடை ஆணையின்கீழாக இருக்கிறார்கள். முழு உலகமே பாவிகள்தான் என்று சொல்வது தீமை பேசுதலாகாதே. ஏனென்றால் அனைவருக்கும் உண்மை தெரியுமே. எல்லா மனிதர்களும் பாவிகளே என்பதை ஒவ்வொரு மனிதனும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும், அது உண்மை தான். பாவம் மேலோங்கியிருக்கின்றது.

ஆனால் நாம் தனிநபர்களுக்கு என்று வரும்போது, நாம் ஆபத்தான இடத்திற்கு வந்திறங்குகின்றோம். இயேசு பரிசேயர்களை மாயக்காரர்கள் மற்றும் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளாக இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். அவர் இவ்வாறு ஒரு தனிநபரைக் குறிப்பிட்டு கூறவில்லை, மாறாக அவர் அவ்வமைப்பையும், ஒரு வகுப்பாரைப்பற்றியுமே தீமை பேசினார். ஆக, நம் சட்டைப்பைகளிலிருந்து பொருள்களைக் களவு செய்பவர்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்போது, நாம் நம் அயலகத்தார் யாரையும் அவமதிப்பு செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லையே! ஆனால் நாம் ஒரு நபரைத் தனிமைப்படுத்தி, அவரைப்பற்றி தீமை பேசும்போது, வேத வசனங்களின்படி அவசியமான காரியம் இருந்தால் தவிர, மற்றபடி தவறுகிறவர்களாய் இருக்கிறோம். களவு செய்கிற ஒருவரைப்பற்றி தங்களுக்குத் தெரிந்தால், அவரைக் கைதுசெய்யவைக்க வேண்டியதே சரியான வழியாகும். ஒரு காலத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் களவு செய்பவராக இருந்தவர் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால், அவர் இப்போதும் அப்படியாக இருப்பார் என்று கவனிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, அவர் சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆகையால், களவு செய்பவர்களைக் குறித்து ஆலோசனைகளை வழங்கும்போது, நமக்கு நேர்மறையான அறிவு இல்லையெனும்வரை, இந்த நபரையோ அல்லது அந்த நபரையோ தனிமைப்படுத்திப் பேசுவது சரியானதல்ல. இன்றளவும் சிறைச்சாலைகளுக்குப் பின்னால் சிலர் இருந்துகொண்டு, சத்தியத்திற்கும் நீதிக்கும் ஊழியம் செய்கிறார்கள். எனவே சிறைக்கம்பிகளிலிருந்து விடுபட்டு வெளியேவந்த சிலருடனும் அது இப்படியாக உள்ளது. வாழ்க்கையில் முன்புசெய்த சில தவறான நடத்தைகள் காரணமாக, ஒருவரைத் தொடர்ந்து நிந்திப்பதோ முத்திரை குத்துவதோ சரியானதல்ல. யார் மீதும் பழிசுமத்துவதும் எதிர்காலத்தில் ஒரு நேர்மையான நடைமுறையில் நடப்பதிலிருந்து அவரைத் தடுப்பதும் சரியானதல்ல. இப்போது நீங்கள் ஒரு சுதந்திர மனிதர். நீங்கள் சரியானதைச் செய்ய உறுதியாக இருக்கிறீர்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன் என்று நாம் சொல்வதே சாலச்சிறந்ததாகும். இதன் விளைவு நன்மையானதாக இருக்கும் – அதாவது தன்னுடைய கடந்த காலத்தைப் பற்றி அறிந்த ஒருவர், தனக்கு உதவ தயாராக இருக்கிறார் என்பதைக் காண அனுமதிக்கச் செய்வதாகும். ஆனால் அவர் சரியானதைச் செய்வதற்கு எந்த உறுதியும் அளிக்கவில்லை என்றால், மற்றவர்களை அவருக்குக் காவல்வைக்க நாம் தயங்கக் கூடாது. அவர் சரியானதைச் செய்யத் தயாராக இருப்பாரானால், அவருடன் நாம் எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

தீயனபேசுதலில் நிறைந்திருக்கும் உலகம்

உலகில் அத்தீ தீமை பேசுதல் இருக்கின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை. உலகமே அதினால் நிறைந்துள்ளது. “நீங்கள் ஒரு யானையை வால் மூலம் தூக்கி எறியும் அளவுக்கு அந்த மனிதனை நான் நம்புவேன்” என்று வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் ஒரு மனிதன் இன்னொருவனைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்வான் – அதாவது, அவனுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கின்றது என்று சொல்லும் விளக்கப்பட வகையில் கூறுதலாகும். மற்றொரு வாக்கிய வெளிப்பாடு என்னவென்றால், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த ஒரு பாதாள அறையுடன்கூட நான் அவரை நம்பப்போவதில்லை! உலகம் கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்குள் இன்னும் வரவில்லை; சபைதான் வந்துள்ளது. ஆகவே, ஒருவனையும் தூஷிக்கலாகாது என திருச்சபைக்கே குறிப்பாக அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. நிச்சயமாக, நம்முடைய விழுந்துபோன மாம்சமானது கிட்டத்தட்ட எல்லாவற்றையும் ‘தவிர்க்க’ பார்ப்பதும், இன்னொருவருக்கு அநுகூலமற்ற ஒன்றைச் செய்வதில் நம்மை நியாயப்படுத்தக்கூடிய ஒரு வழியை சிந்திக்க முயற்சிப்பதும் இயல்பானதே. மேலும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள்கூட, தீயன பேசுவதற்கு என்ன மன்னிப்பை அடையமுடியும் என்றும், ஆயினும் கண்டிக்கப்படாதிருக்க வேண்டும் என்றும் தங்களைச் சுற்றிலும் அடிக்கடி பார்ப்பதாக காணப்படுகிறது.

மனித இருதயமானது மிகவும் வஞ்சகமானது

தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் கர்த்தருடைய சித்தத்தைச் செய்ய விரும்பும் இருதயம் இருக்கின்றது என்றும், ஆகவே அவர்களில் யாரும் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு முரணானதைச் செய்ய

விரும்புவதில்லை என்றும் நம்பி யூகித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் விழுந்துபோன மனித இருதயத்தில் மிகவும் வஞ்சிக்கிற காரியங்கள் சில இருக்கின்றன. இவை, உலகத்தில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டதோ அதையே செய்ய தீர்மானமாய் இருக்கும். மக்களைப் பற்றி எதையும், எல்லாவற்றையும் சொன்னாலும் அதைக் குறித்து சிந்திக்காத உலகின் ஜனங்களை நாம் அறிவோம். இரகசியம் என்று ஒருவரிடம் கூறும்போது, தான் கூறுகின்ற நபர் அவ்விஷயத்தை வேறு நபருக்கு ஐந்து நிமிடங்களில் கிசுகிசுப்பார் என்றறிந்து, அவர்கள் அதை அடிக்கடி கிசுகிசுப்பார். அது உண்மை என்று அவர்களுக்குத் தெரியாதபோதிலும், அதை கைக்கொள்வது மிகவும் “நல்லது” போல எண்ணி இவ்வாறு செய்வார். இதுபோன்ற ஒரு நேர்த்தியான விஷயத்தை மற்றவர்களும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்! அவர்கள் அதை சிறிதுநேரம் தங்கள் நாக்கின் கீழ் வைத்து ஓர் இனிமையான துணிக்கையாக மென்றுவிட்டு, அதை எடுத்துச்செல்ல தாங்கள் உதவும் நோக்கில், அதை மற்றவர்களிடம் கூறுவதற்கு விரைந்து செல்கிறார்கள்! தீமையானது வெளியேறுவதற்கு பற்றியெரிகின்றது.

ஒரு நபரைப் பற்றின உண்மையைச் சொல்வது தவறல்ல என்று ஒருவர் கூறுகின்றார். ஆம், அது தவறாகத் தான் இருக்கும்! ஆனால் மேரி ஜோன்ஸ் எனக்கு கடன்பட்டிருப்பதாக நான் ஜான் ஸ்மித்திடம் சொல்லவில்லையென்றால், அவர் அவளை நம்பக்கூடும். ஏனென்றால் அவள் அவர்களிடம் கடன்பெறக்கூடும் என்பதினால், மற்றவர்களிடம் சொல்லவேண்டும். நான் அதிகமாக வெல்லாம் பேசமாட்டேன், நான் என் தோள்பட்டையை அசைத்து (எனக்குத் தெரியாது என்பதற்கான சைகை) தலையை ஆட்டி, நீங்கள் கவனமாக இருங்கள், இல்லையென்றால் கடிபடுவீர்கள் என்று கூறுவேன்! எனவே அந்நபர் செலுத்த வேண்டியது ஒரு நாணயமாக மாத்திரமே இருந்தாலும், அவன் ஆயிரம் டாலர் மதிப்புள்ள காயத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

நாம் சொல்லத் துடிக்கும் ஏதோவொன்று நமக்கு அது தொடர்ந்து வலியை ஏற்படுத்துவதை நாம் உணர்கிறோமா? அப்படியானால் நாம் ஜெபத்தில் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் போகக்கூடவோமாக. அப்போஸ்தலர் பவுலின் உத்தரவைப் பின்பற்ற ஆவலுடன் முயற்சிப்போமாக; “சகலவிதமான கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், கூக்குரலும், தூஷணமும், மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும் உங்களைவிட்டு நீங்கக்கூடவது, ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும், மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” – எபேசியர் 4:31,32.

கர்த்தரின் ஜனங்களுக்கு முக்கியமானது

பிரியமான சகோதர சகோதரிகளே, தீமை பேசுதல்

என்னும் இந்தவிஷயம், கிறிஸ்தவர்களுக்கான பிரச்சனைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது என்று நம்புகிறோம். அதாவது, அது மற்றவர்களின் நற்பெயரைக் குறித்ததாய் இருக்கும்போது, நம்முடைய சமாதானத்தை எப்படி, எப்போது, எங்கு காக்க வேண்டும் என்பதை அறியவேண்டும். சிறையில் இருந்துவிட்டு, பின்னர் விடுதலையான ஒரு சகோதரரைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும். அவர் வெளியே வந்ததில் மகிழ்ச்சி அடைவதாக எங்களிடம் கூறினார். சிறையில் இருந்ததைப் பற்றி இதுவரை யாரிடமாவது கூறியிருக்கிறீர்களா? என்று நாங்கள் கேட்டோம். ஆம் என்று அவர் பதிலளித்தார். சரி, மீண்டும் அதனைச் சொல்லாதீர்கள், இது தெரிந்தால், கர்த்தருடைய ஜனங்களில் வெகுசிலரே உங்களை நம்புவார்கள். நீங்கள் சொன்னவர்களிடம் நாங்கள் சென்று, அதை ஒருபோதும் வெளியே கூறவேண்டாம் என்று கூறுவோம் வாருங்கள் என்றோம். இதுபோன்ற விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவது நம்முடைய விழுந்துபோன சுவாவத்தின் இயல்பாகும்.

தீமை பேசுதல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது

நிச்சயமாக, முட்டாள்தனமான மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைப் பற்றியும் மற்றவர்களைப் பற்றியும் சாதகமற்ற விஷயங்களைக் கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் தங்களைப் பற்றி இழிவான எதையும் சொல்லத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, யாரைப்பற்றியும் தீங்கு விளைவிக்கும் எதையும் நாம் சொல்லலாகுமா? என்று நாம் நிதானித்து சிந்திக்கவேண்டும். சூழ்நிலைகள் மாற்றப்படுமானால், நான் அவருடைய இடத்திலிருந்து, அவர் என்னுடைய இடத்தில் இருந்தால், அவர் என்னைப்பற்றி இவ்வாறு சொல்ல விரும்புவேனா?

ஆனால் ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனின் சட்டைப் பையிலிருந்து திருடுவதைக் கண்டால் எப்படி இருக்கும்? அவர் கைதுசெய்ய தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதில் உள்ள நம்முடைய முடிவை முழுமையாக நியாயப்படுத்துவோம். ஏனென்றால், அது அந்த மனிதனுக்கும் சரி, மற்றவர்களுக்கும் சரி, மிகவும் உகந்த காரியமென்று நாம் நினைப்பதாலேயே ஆகும். திருடன்! திருடன்! என்று கூச்சலிடுவதும், அவரைக் கைதுசெய்ய வைப்பதும் தான் சரியானது என்று நாம் நினைப்போம்.

நாம் நிச்சயித்தவரை, இன்னொருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் உள்ள எதையுமே பேசுவது, அதாவது ஒரு விதத்தில் அல்லது சூழ்நிலைகளில், அது நமக்குப் பொருத்தினால், நாம் கொடுமான மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று நினைக்கக்கூடிய வகையில் உள்ள எதையுமே பேசுவது தீமை பேசுதலாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில், தவறு செய்துவந்த ஒருவரைப் பற்றி நாங்கள் அறிந்திருந்தோம். அவர் அத்தகைய போக்கைத் தொடர்ந்து பின்பற்றினால், இவ்விஷயத்தில் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது எங்களது கடமையாக இருக்குமென்றும், மாறாக, அவர் தனது போக்கை கைவிடுவார் என எங்களுக்கு உறுதியளித்தால், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமாட்டோம் என்றும் நாங்கள் அவருக்கு செய்தி அனுப்பினோம். இவ்வகையில் பல சந்தர்ப்பங்களில், அந்நபர் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டார். மேலும், அநேகமாக, உலகில் வேறு எந்த நபருக்கும் தெரியாத, எங்களுக்கு மாத்திரம் தெரிந்திருந்த அந்நபரது விஷயத்தைப் பற்றி வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து நாங்களும் காப்பாற்றப்பட்டோம்.

உன்னதத்திலிருந்து வரும் ஞானம் நமக்கு தேவைப்படுகின்றது. இந்த அணுகுமுறை கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தின் அவசியமான வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றதாக நாங்கள் நம்புகிறோம். நாம் உண்மையிலேயே நம்முடைய அயலாரின் நன்மையையும், நம்முடைய சொந்த நன்மையையும் வாஞ்சிப்பவர்களாய் இருந்தால், அவர் நம்மை கனம் பண்ண விரும்புவதைப்போலவே அவரையும் நாம் கனம்பண்ண விரும்பினால், “மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்” என்னும் பொன்னான பிரமாணத்தை நாம் பின்பற்றவேண்டும்.

ஒரு மதச்சார்பற்ற பத்திரிக்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட, பின்வரும் ஒளிக்கிற சிறிய குறும்பாடலை நாம் நினைவில் கொள்வதன்மூலம், பெரும்பாலான தீய பேச்சு தவிர்க்கப்படக்கூடும். இங்குள்ள உணர்வானது ஆரோக்கியமானதும், வேதாகமப்பூர்வமானதுமாகும்.

“உங்களால் முடிந்த எல்லா நன்மைகளையும் செய்யுங்கள்,
உங்களால் முடிந்த எல்லா வகைகளிலும்,
உங்களால் முடிந்த எல்லா வழிகளிலும்,
உங்களால் முடிந்த எல்லா இடங்களிலும் செய்யுங்கள்,
உங்களால் முடிந்த எல்லா நேரங்களிலும் செய்யுங்கள்,
உங்களால் முடிந்த அனைத்து ஜனங்களுக்கும் செய்யுங்கள்
உங்களால் எவ்வளவு காலம் முடியுமோ, அவ்வளவு காலம் செய்யுங்கள்”.

பரிசுத்த பவுலும் இதே கருத்தைச் சுருக்கமாக, “ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக, யாவருக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம்” – கலாத்தியர் 6:10 என்னும் வார்த்தைகளில் கூறுகின்றார்.
